

SZERDÁN AUG. 30. 1848.

Ügyszoba Országut Kunewalder ház
Lukács és társ. nyomdájában. Egyedül
itt fogadtatnak-el az előfizetések is.

Előfizetés.

Pesten.

Félévre helyben . . . 6 ft. pp.
Negyed évre 3 ft. pp.
Egy hónapra 1 ft. pp.

Felelős szerkesztő: **Lauka
Gusztáv.**

18-ik SZÁM.

Vidéken előfizethetni minden postahivatalnál.

Előfizetés.

Vidéken.

Három hónap vidékre 3 ft. 24 kr.
Hat hónap 6 ft. 48 kr.
Egy év 13 ft. 36 kr.

**Kiadó
Lukács László.**

(D O N G O.)

**A NÉPKÉPVISELŐK
NÉVSORA,**

**Az 1848 dik évi jul. aug. hongyi-
és emlékéül.**

Hármas és négyes cadentiák.

Gozman, Beniczki Ternyei
Korics, Kubinyi, Heteyei,
Német, Zichy, Petes, Perczel,
Botka, Banhidi, Boheczel,
Horváth, Fabini, Ivánka,
Uilman, Zaborszky, Tanárka.*
Antal, Décei, Madarász,
Dobai, Desko, Athanász,
Zákó, Szentiványi, Kemény,
Palóczy, Szalai, Denyény,
Festetics, Duaszky, Fülep,
Sebestyén, Simonyi, Múlek.

Heroicusok.

Vlád, Ma darász, Teleki, Perczel, és Nyáry, Kubinyi.
Táncsi, Szeles, Patay, Madarász, és Kállaj Ödönke.

Négyes és ötös cadentiák.

Berde, Bogyó, Gábr, Fridenfels, Glevina,
Szumák, Szivák, Trefort, Urbán Máánina.

Nagy Károl, Mysz Károl, Murgu és Martincsek,
Somogyi. Simai, Pap, Osztrovszky Francsek.
Mihályi, Mészáros, Majercsák és Klauzál,
Alaga, Almási Antal, Asztalos Pál!
Vitulay, Venrith, Szunyog, Szentiványi,
Szabadhegyi, Szálé, Szirmay Susánni.
Sebestyény. Simonyi, Spelletics, Ragályi,
Hajnik, Fosztó, Fehér, Repeczki, Mihályi.
Stojanovics Mihál, Pap, Omászta, Horváth
Török, Ujfalusi, Rerski, Puki, Horváth!
Fiáth, Farkas, Drágos, Dobolyi, és Hórvát
Szoboszlai, Döri, Tanay, Zeyk. Horváth.
Nacsovszky, Kazinczi, Hertelndi Mikes,
Kund, Kovács, Lukinics, Kendelényi, Méhes.
Bitto. Besze, Bartos, Baternay, Bocsor,
Kubicza, Rónai, Rengei, és Szjidor.

Elegia.

Buda, Bodon. Budai, Bernát, Berzenczey, Bíró,
Nagy, Nagy, Nagy, Nagy, Nagy, Pap, Chiky,
Pap, Giczi, Pap.
Zsitvai, Szacsvai, Szász, Hadzics, Freund, Niczli
Jekelfa,
Luzsi, Gozon, Gorrove, Gyergyai, Glacz, Gedeon
Koller. Korodi, Szaplonezai, Torma, Zaborszki,
Bogdán, Latinovics, Tar, Talián, Jakovics
Schmidt, Branzs, Gyulai, Vagyon Antal, Vadnai
Miksa,
Gencsi, Haller, Hevesi, Torma, Piller, Somosi.
Hunfalvi, Kandó, Komlósi, Lónyai, Molnár,
Kis, Kubi, Nyi, Simo, Nyi, Boczko, Risko, Zako
Zeyk

Topler, Topler, Erös, Zmertics, Borsiczki, Csólako,
Both, Szél, Rosenfeld, Gosztonyi, Hauser, Elek.
Szerb, Schnell, Röth, Abonyi, Jakubik, Veszters
Samu, Györfi,
Pócsa, Ménics, Popovics, Hanke, Bója Kovácsics
Szírmai, Szalmási, Tar, Huszszágh, Prónai, Plechl
Sinkai, Fésü, Hajós, Varga, Pribék, Jakobi.
Házmán, Haller, gróf Illésy Ercei Ördög,
Krissfalusi, Fabián, Tóth Lóri, Baj, Fabián.
Bencza, Beniczky, Balog, Bezerédi, Lonyai, Molnár
Szöke, Kemény Domokos, gr. Teleki Domokos.

Román.

(ferencz.)

Eötvös, Szeme re,
Pázmándy, Batthányi,
Klauzál, Kossuth, Ludvigh,
Pulszky Putheányi.
Báró Luzsinszky Pál,
Kovács Lajos, Német,
Széchenyi, Festetics,
Gróf Szapáry, Marchet*
Lukács Sándor, Fehér.
Zsenyei — Fekete,
Vörösmarty, Fehér,
Jendrássik, Fekete.
Ferdinandi Fischer,
Baj, Bakalovics,
Daniel, gróf Bethlen,
Kalóczy, Vukovics,

*) Licentia poetica, Tanárki helyett.

* Licentia Marchet helyett.

Ballada.

Dedinszky, Frideczky,
Noszdroviezky, Nilszky,
Leszai, Brodjáhnyi,
Kalauz, Lusinszky.

Bonis Samu, Radnics,
Raczkovics, Irányi,
Bessenyei, Kupricz,
Falk, Haczel, Irinyi,

Kemény, Karácsonyi,
Jósa, Korbuly, Mujszer,
Boldizsár, és Csértán,
Ágoston, és Neszter.

Szabó Sándor, Farkas,
Ekstein, Zelenai,
Grosz, Szüllő, Szintai,
Ambrus, Rajcs, Tolnai.

Véletlen találkozás a zúgligeti hársak alatt.

(humoresk.)

„Ah Rósi igen rosszul érzem magamat, hon maradok!”

„Jól van fiacskám! én elsétálok Vermesnéhez, este felé haza jövök, te addig kinyugodhatod magadat.”

Emlékezések

Először emlékszem reád Erdőd gyermekéim rózsás tanyája.

Benned csíptem le magamat életemben először az orgonistánál.

Benned volt legtöbb szeretőm.

Benned törték be az orromat egy éjjeli kaland alkalmával.

Benned léptem először hivatalba évenkénti 40 ezüst forintért, henyéltem az igaz, de principálisom is henyélt még többet nálamnál, nem 40, hanem 500 ezüst forintért.

Benned tapasztalám mennyire lehet bántatlanul gyötreni a jobbágyokat, ha az ember fő-tiszt.

Benned tapasztaltam végre legelőször, hogy a tekintetes úr épen úgy lehet gazember, mint a ki gubát hord, — ha akar.

Másodszor emlékszem reád Nagymajt h é n i. Benned egy sváb ispanné szinte agyon étettet compottal.

Harmadszor különös pietással emlékszem reád Nagykárol, oh mennyi felséges emlék. Nagykárolban láttam először az utcán részeg vicispánt és főszolgabíró. Nagykárolban láttam először miként üti az ember főbe embertársát egy ezüst forintért. Nagykárolban láttam először, hogy lehet egy este elkorhelykodni 1000 pengőforintot. Nagykárolban tapasztaltam miként lehet pénzzel demoralisálni egy egész vármegyét. Nagykárolban merült meg sárral térdig érő csizmaszáram. Nagykárolban jutott tudomásomra miként lehet nemtelen emberből nemes. Nagykárolban szemléltem milly hatást gyakorol a legmiserabilisabb en miniature bureaucratia is. Nagykárolban láttam a tanodákban per 12, 24 botoltatni, per 12 — 24 korbácsoltatni, ber 12 — 24 vesszőztatni, olyanok által kik magokat kegyeseknek szerették neveztetni. Nagykárolban tapasztaltam miként tarthat bolonddá egy eszes ember, 6000 kevésbé eszeset, Nagykárolban tapasztaltam végre miként lehet meggazdálkodni 150 pengő forint fizetéssel bíró egyvénnek 50000 váltó forintot.

Negyedszer emlékszem reád Szathmár és Németi. Benned tanultam meg oly hid építését, melyet minden héten igazítani kell. Benned tanultam meg a makaot és ferblit a seminariumban. Benned tudtam meg miért szokott rendszeren a pedellus és diücaesális fiskusnak szép felesége lenni. Benned esett tudomásomra, hogy nem csak a szekérekereket szokás kenni. Benned tapasztaltam, hogy a papi status első status az országban. Végül benned azt is észrevettem, hogy a lugasos és árnyas lunkákba nem csak szilvát enni jár az ember.

Ötödször emlékezem reád Vállaj. A te egyházadban hallottam először, hogy a kí nem pápista, nem is lehet becsületes ember.

Hatodszor. Emlékszem Debreczen; benned élvezém legelőször teljes mértékben a színházi karzat jogait; benned láttam legelőször Senatort gubában; benned láttam legelőször télmilliomos embert gatyaszárban benned láttam legelőször 4 mázsás asszonyi állatot, s embert a sárba fulni.

Hetedszor. Emlékszem reád Nagyvárad; benned — mivel az odavaló püspöknek nem küszöntem, megszólítának, sőt beveréssel fenyegeték fejemet, s leveréssel kalapomat. Annyi bizonyos, hogy az isten sokkal igénytelenebb, mint a püspökök.

Nyolczadszor. Emlékszem reád Nyirbátor, csendes utcáidon szemléltem, miként löhet tisztartó csupa passióból csibét, libát, ruczát, miként ütheti agyba fejbe hajduját, a nélkül, hogy az kukkanni merészlenék.

Kilenczedszer. Emlékszem reád Szakasz, gyönyörűség volt benned látni, miként exequált a megyei esküdt 10 ft. pengőt oly formán, hogy az executionalis költség ugyancsak 10 ft. pengőbe került.

Tizedszor. Emlékszem reád Apáti, benned láttam egy vak koldust, a ki jobban látott nálamnál.

Tizenegyedszer. Emlékszem reád szathmármegyei szedria, a te hatalmadnak általa a bűnös rab ötven botot kapott, de azért csak 12 bot inprotocolátaték, hogy ne nyakalhassa meg az illetőt a közvélemény, s ne kellessen pirulnia embereknek előtte.

Tizenkettedszer. Emlékszem reád nagy-kállói Carneval, mellyben ha valaki polgárlánnyal elébe tánczol a nobili leánynak, — irgalmatlanul legázoltatják, volna bár selemruhában és atlaszczipőben.

Tizenharmadszor. Emlékszem reád tanár Jelencsik, ki botoztatsz, vesszőztatatsz, és korbácsoltatsz s midőn a gyermeket büntetni akarod, imígyen szólítod elő a padok közül: Herkaus Kapucziner.

Tizennegyedszer. Emlékszem reád nagykárolyi fürdőintézet, hol a művelt publicum szemeláltára czinkároznak a gyönyörleányok, és megyei feslettség pártfogoljai.

Tizenötödször. Emlékszem reád pletykafészek Nagybánya, hol ebként marakodik a kőszahír, s élvitárgygyá avattaték a gyalázkodás és rágalom. Mégis szent előttem emléked, Nagybánya, mert gyomaid között virágok is tenyésznek s titokteljes hogy rovataidban édesen mereng el a mesés képzelet.

Tizenhatodszor. Emlékszem reád Sziget, benned tapasztalhatám, hogy nem csodálható, ha az Oláh azt hiszi, hogy a császár után mindjárt a camaralis perceptor következik.

Tizenhetedszer. Emlékszem reád Répási káplán és barátom, de emlékszem mondásodra is, melly szerint, ország csak addig boldog, és nyugalmas, míg a köznépek theologia a philosophiája.

Tizennyolczadszor. Emlékszem Lendvai Marczira, mikor még Czampát a Banditát játszotta, de emlékszem Szilágyira is ugyan ezen operában.

Tizenkilenczedszer. Emlékszem Ney Silviojára, melly első perczen Magyar országban kiszáll, a másik perczen a Dardanelláknál harcol, s a harmadik perczen Americában testvérje karjaiba rohan.

Huszaször. Megemlékszem azokról is kik a purgatóriumban szenvednek.

Ördögsekér.

Egy táblabíró ijedelmei.

Egyszer volt egy pohos —

Szeret.
Nem szeret.
Szeret.
Nem szeret.
Szeret.

No-s találják ki önök, mi volt az a pohos?

Olvások, — meg a betűszedő is; táblabíró! táblabíró!

Istenem önök tökéletes műértők. —

Egyszer volt hát egy pohos táblabíró, halkapói Halkapó Demeter, tizenhárom árva jobbágy mindenható földesura, ki még Marcius 14-én úgy ereszté terjedelmes fejét puha vánkosai közé mint több tekintetes vármegyék táblabírja.

Martius 15-én a derengő hajnal karöltve jött az enyészet angyalával, kinek kezében éles pallas nyugodott, a felkelő nap harcziás állásba tévé magát, sugárai fegyverek valának, mert e napon kemény csatát kelle küzdenie egy nyolczszázados alkotmány roskadozó sánczai megé húzódtott roppantbajszú s ősi atillába bujt terrorismus hősei ellen, kik valának a maradásnak legyőzhetetlen bajnokai. A harc kimenetele tudva van, a táblabírák fölébe az enyészet angyala fekete keresztet vont.

Elmult a dicső nap, a nélkül, hogy halkapói Halkapó Demeterhez a harc híre eljutott volna ő még ekkor is meglegedett büszkeséggel rovatla fel jobbágyai hátára a leszolgált robotot.

De a táblabírói kar hattudala ide is elzengett, egy collegája siralmasbb hangon adta tudtára a bukott csatát, mint Jeremiás megéneklé Jerusálem elpusztulását, Demeter ur nem hitt füleinek bár ezek egy kissé természetesek valának. — E nap jobbágyait és ősi titulusát veszté, e csásás annyira megrendítette, hogy égő pipája kiesvén szájából búsan adieut zokogott, slábai alig bírták elvinni az ősi karszék kebelébe.

Éltében egyszer érzett illy szorongató kinokat, midőn t. i. oldalát ősi kardjához kötve Győr alá rohant francziát kaszabolni, ekkor igaz nem ismertünk volna, benne a táblabírói kar rettenthetetlen hősére, mert elállván a maradás elvétőlön a haladás (olv. a szaladás) legvitézebb bajnoka. —

Nagy gondolkozásába végre elaludt, kétes homály szállta meg a szükablaku szobát, az ajtó csendesen megnyílt, s egy hosszú alak lépett az alvó elébe vigyorgó arczal, egyik kezével orrot mutatva a néhai táblabírónak, a másikban egy lapot tartva, mellyen iszonyuk lehettek, mert Demeter még álmában is reszketett, ijedtébe felugrott szemei kápráztak, a szoba ingadozni kezdett, a családi kalpagot kecskelábu ördög ragadta el s nyomta fejébe, az ősi kard s a vadont uj rojtos csizma mind az ördög hatalmában, s ezek helyett egy lidércz hálósapkát húzott a táblabírói főre, s s idétlen papucsot lábaira, istenem sóhajta, ha valaha az alvilágra megyek, mit mondanak őseim hogy családidisz ruhámban az ördög parádézik; e borzasztó jelenet alatt az ősi czimer alhalványult a falon, s még a Corpus juris is keservesen sóhajtott.

Végre a megretentt erőt vön magán, s a még szünet nélkül vigyorgó vendég felé reszkető hangon így szólt.

Hagyjon el, vagy talán nem tudja, hogy én halkapói Halkapó Demeter több tekintetes vármegyék táblabírja vagyok.

A rémitő vendég iszonyu kacaját ütött, ha ha van szerencsém domine spectabilis, de avagy vera tanulta ön valaha, hogy még a vasat is megemésztí a rozsda? hanem tudja ön mit javasolnék miután csatájuk bukott, miután a tizenhárom nyomo ult jobbágya szájából egy falat kenyeret se csikarhat ki többé, s miután különbeni is rémitő pohos hasa van, egy kis commotiót ajánlanék, jöjjön ön Budára, ha a maradásnak hü bajnoka az álló hid építésénél bizonyosan alkalmazást találand!!! A kísértő eltűnt, — e nyiatkozatra magán kívül ébredt fel Demeter ur, s miután elkáprázott szemét kidörzsölé, a budapesti hiradót találta asztalán, mellyből magyarázhatatlan érzelmek közt olvasta el a Martius 15-dik eseményeket.

Kartács.

Fúlánkok.

Mi különbség van a pamlagon muzsikáltató táblabíró, és a deresen muzsikáló paraszt között?

A, hogy a táblabírónak cigány banda húzza a nótát, de a deresen fekvő paraszton a hajdú csak a vonót rángatja, s a heverésző maga dúdol magának.

Mi különbség van a táblabíró és füstre akasztott szalonna közt?

A, hogy a táblabíró megeszí a füstre akasztott szalonnát, de a szalonna nem eszi meg a füstre akasztott táblabírót. —

Mi különbség van az ökör és táblabíró közt? lelkemre mondom ezen sokáig gondolkoztam, eleinte azt hívé'm' hogy tökéletesen egyek, de hosszas tollrágás után e következőt fedezém fel:

A, hogy az ökörnek nagy szeme kis füle, a táblabírónak pedig kis szeme és nagy füle van. —

Mi különbség van a táblabíró és tokaji domb között?

A, hogy a tokaji domb hajdan tüzet okádott, s most isteni nektárt terem, — a táblabíró szinte igen sok tüzet okádott, már most csak füstölög, de kopár és terméketlen. —

Mi különbség van a koppantó és táblabíró szemöldöke közt.

A, hogy a koppantó tisztább világosságot eszközöl, — a táblabíró szdmöldöke pedig vastagon lefelé nő, mintha irigyelné azt a kis világosságot is töle mit fejének ablaka nyujt. —

Mi különbség van a csizmadia és táblabíró közt?

A, hogy a csizmadia fogával nyujtja a bőrt, a táblabíró pedig mogyoró pejjel nyujtatja. —

Micsoda a sajtószabadság? (táblabírói meghatározás szerint) —

Rebellió szövétneke, rágalom iskolája, az úriszék lakomáin megterjedelmesedett gymor purgatóriuma; az ősi magyar mündérba bújt tekintetes karok czimeit kiméletlenül rágeszó moly, a józan gondolkodás doemona, a tisztelet chimeraja, szóval az életbölcesség torturája.

Mi különbség van az illir mozgalom és rókavadászat közt?

A, hogy a rókavadászatban a vadász fogja meg a rókát; az illir mozgalomban pedig a róka akarja meg fogni a vadászt (értem bennünket :)

Mi különbség van a bécsi spiesburger és füles bagoly közt?

Én bizony legkisebbet se látok, ha csak azt nem, hogy a füles bagoly kétlábú tollas a bécsi spiesburger pedig kétlábú tollatlan állat. —

Carricaturák.

Minden megbántás nélkül állithatni, hogy igen sok esetben jelenleg még ifju szabadságunk fattyu gyümölcseit élvezük.

Az utolsó hetekben csaknem mindennap jelennek meg caricaturák, mellyek miatt ha történhetnék, minden műveltebb nemzetnek pirulni kellene.

Ezekben igen kevés a satira és humor, annál több a legaljasabb frivolitás, különöseu az utósú miatt, melly különösen Nyári neveltségessé tételére vonatkozik, megérdemelné a készítő az utczán nyilvánosan arczul pokessék. E képben még a női gyengédebb osztály is pellengérré állítaték, mit bár minő barbar országokban is tiszteletben tartanak.

Ezen Carrikaturák készítését, egy általunk is igen jól ismert grófnak rójuk fel, mi azonban bizonyosan állithatjuk, hogy a nemes gróf ez utósú féle caricaturáktól undorral fordult el, s feddőleg emlékezett a készítőkről. Mi gyanítjuk ki a m e s t e r s alkalmasint kiugrástandjuk a gödörből ezen illatos görényt.

 Hónapos előfizetést nyitunk september, hó 1-sőjétől a Magyar Charivari-ra 1 ft. pengőjével. Előfizethetni egyedül kiadó Lukács Lászlónál. országut Kunewalderház.

Kilian's társánál

Pesten, a váci utcában Parkfrieder házban, épen most jelent meg, — és minden hiteles könyvárusnál kapható :

A számkivetett

titkos látásai,

írta **István Pál,**

8-rét füzve 20 kr. pp.